

За това нѣжда ѣ и за книги, които са издаватъ на нашъ ꙗзыкъ, да помагамы, и за да са оумножи оученіето въ нашѣтъ родъ, треба сички да залагамы, а наипаче богѣтитѣ наши треба да пожратъ нѣкоя часть ꙗ своето Богомъ данное ѡмъ ѡмѣнїе, съ което щѣтъ и къ ближнемъ да исполнатъ сичката своѣ еѡангелскаа любовь, а они заради това камъ родѣтъ си добрѣ, и предъ Бога и предъ человекы ще ѡмагъ своето благодѣанїе всегда не забвенно. Защо книжното спомоществованїе ѣ толкова голѣма дѡшевна милостїна, колкото ѣ дѡшата по почтенна ꙗ тѣлото: Защо, ако нахранимъ, или напоимъ едногѣ гладна, или жедна, ще речемъ, чи сме нахранили или напоили единъ день тѣлото мѣ токмо, за което и не щемъ да погубимъ своѣта мзда спроти Христѣвытѣ дѡмы: Иже аще напоитъ единаго ꙗ малихъ сїхъ чашѣ студени воды, . . . не погубитъ мзды своѣа. (1) Но спроти добрѣто ни и

ВОЗ-

(1) Мат. ѡ.: гл.: і. ст.: мѡ.